



Chất thơ màu áo trắng

Nguyễn Thụy Kha

Nhà thơ - Nhạc sỹ

Năm nay, Trường Đại Học Kỹ Thuật Y Tế Hải Dương lại thêm một dịp tung bừng kỷ niệm ngày thành lập. Trong 5 năm vừa qua (2010- 2015), lại có biết bao nhiêu bài thơ mới được khai sinh từ chất thơ màu áo trắng.

Ở nước ta trường Y và bệnh viện ở khắp nơi, nhưng không phải ở đâu, những thiên thần ngành y cũng có thể khai thác được cái chất thơ màu áo trắng của mình, khai thác hồn nhiên, nhưng đa dạng và đặc biệt là chân thật. Đọc tập thơ mới này, tôi có cảm giác đang thả mình vào những phiên trực đêm với đầy những trăn trở bên giường bệnh, mong manh theo lối đi về của những dáng áo trắng sau khi họ đã giành giật sự sống khỏi tay thần chết cho những số phận bị bạo bệnh đe dọa. Cũng có cảm giác được hân hoan trong quây quần tình bạn của những sinh viên đang cúi mài kính sửa chôn giảng đường, với những tiết học say mê mà những người thầy với mái đầu chóm bạc, đang gắng truyền dạy hết những tinh túy của mình cho thế hệ sau. Và đôi khi thấy ngợp giữa sự thay đổi chóng mặt của cơ ngơi đào tạo ngành y bao năm đứng chân nơi thành phố xứ Đông, mà những người lãnh đạo đã lao tâm khổ tứ với tận cùng sự nhiệt tình của mình trong sự nghiệp trồng người cho ngành y.

Từ chất thơ màu áo trắng, những tình yêu xao động nảy nở, xen vào những câu thơ vừa ngỡ ngàng vừa say đắm. Tất cả đều làm nên một năng lượng gắn kết để “Gần nhau ta càng mến thương nhau”, để vun lên một tình yêu lớn lao sẵn sàng xả thân phụng sự cho đất nước đang trên đường hội nhập và phát triển.

Khi bạn cầm tập thơ khiêm nhường này trên tay, bạn sẽ có cảm giác khám phá một thế giới vừa hữu hình, vừa huyền ảo do thầy trò Trường Đại học Kỹ thuật Y Tế Hải Dương đã tạo ra từ chất thơ màu áo trắng, để chúng ta yêu thương nghề y hơn và yêu thương trường y hơn.



Nơi chấp cánh những ước mơ

Nhạc và lời:
Hiền Anh

Trong sáng - Tự hào

Đại học kỹ thuật y tế Hải Dương Mái trường thân thương bên thầy cô bạn
 bè yêu dấu Nơi bao ước mơ tung cánh bay cao Sự nghiệp y khoa biết mấy tự
 hào Bao thế hệ thầy cô tháng ngày tâm huyết dành trọn trái tim khối óc cuộc đời cho sự nghiệp trồng
 người và sự nghiệp cứu người cao quý những lương y. Mãi mãi khắc
 ghi hình bóng cô thầy lặng lẽ sớm hôm bên những trang giáo án giảng đường, xây những công
 trình cuộc sống yêu thương Mái trường ơi! Đã qua bao thử thách gian
 nan chèo lái con thuyền đến bờ bến vinh quang Để hôm nay sáng ngời trang sử đô Thấy đã khắc lên
 tên một ngôi trường. Đại học kỹ thuật y tế Hải Dương Mái
 trường Kỷ cương - Tinh thương - Trách nhiệm. Nơi chấp cánh những ước mơ!

Phạm Thị Vân Anh

Lớp: Trung cấp Vật lý 30

Lòng nhân ái

*Điện tâm đồ có thể đo nhịp tim
Nhưng sóng tâm tình không xuất hiện
Máy cộng hưởng từ có thể cho ta biết
Những khối u và dị tật trong đầu
Nhưng trên đời này có những nỗi đau
Hỏi có máy nào xoa dịu được.
Chỉ có người điều dưỡng, hộ sinh
Tình nhân ái, dịu dàng chia sẻ
Vời nụ cười duyên dáng tươi xinh
Mới làm giảm cơn đau người bệnh
Mới có thể trả họ lành lặn về cuộc sống
Để trái đất này tràn ngập yêu thương
Để cái vĩ đại kia, nằm trong cái bình thường.*





Chu Văn Đăng

Phó giám đốc bệnh viện trường

Trở lại trường xưa

*Gặp thầy giữa huyện vùng cao
Bao năm xa cách nhận nhau bồi hồi
Ôm chằm em hỏi thầy ơi
May sao có dịp lên nơi xa này
Chúng em luôn nhớ đến thầy
Mong sao để có một ngày hàn huyên
Xa trường em mãi không quên
Bóng thầy đứng vậy chào em ra trường
Nhớ thầy căn dặn mọi đường
Giữ gìn cuộc sống tình thương vô vàn
Luyện rèn kiến thức kỹ năng
Ở nơi miền ngược khó khăn trăm bề
Tinh thần thái độ không nề
Khi trường phát triển em về nâng cao
Hôm nay nhiệm vụ trên giao
Thầy về khảo sát thấy bao nhu cầu
Nhân lực đòi hỏi bao nhiêu
Phương tiện máy móc thiếu nhiều khó khăn
Để làm cơ sở nâng trường
Mời em về học lại trường ngày nao
Thực hành kiến thức nâng cao
San bằng khoảng cách miền cao đồng bằng
Thầy ơi được thế hay chăng
Khó khăn miền núi vui nhanh đi nhiều
Nay về trở lại trường xưa
Thấy trường đổi khác như mơ giữa ngày
Ngôi trường Đại học hôm nay
Là niềm kiêu hãnh tràn đầy trong em
Em nguyện cố gắng học hành
Làm sao cho xứng thanh danh của trường.*

Đỗ Diệu Hà

Lớp 01ĐH14PHCN7

Bộ bạch

*Ngày nhập trường tâm chẳng hề vương bận
Lòng nở hoa, khí thế tràn đầy
Blu trắng, ôi sao mà đẹp thế!
Thật lâu, thật lâu mắt không thể buông rời...*

*Ngày trước đó đâu nào biết điều chi
Học, học, học, thầy dạy cho thấu cả
Nhu sương sớm che bầu trời băng giá
Cơn gió lạnh, theo lời thầy xưa tan
Nhu ban mai xuyên qua từng kẽ lá
Nắng hồng tươi, tô thắm cả không gian*

*Có đôi lúc suy nghĩ về tương lai
Mắt chợt dừng, lẻ loi mái đầu bạc*

*Tự hỏi đâu mới là nơi đẹp nhất?
Cửa lòng người, cửa gấm lụa vàng son?
Rồi mai này đi khắp muôn nơi
Nhớ về trường lòng không tụi thẹn
Tự tin bước đi trong hoa thắm
Tự hào thay, trường tôi thật tuyệt vời!*





Nguyễn Thị Hạnh

Lớp ĐH Xét nghiệm 2B

Con đường đi tới

*Cánh cổng trường mở ra
Trường Kỹ thuật Y tế
Con đường tới tương lai
Viên gạch xây cuộc sống*

*Thành công và hạnh phúc
Luôn luôn là ước mơ
Nhưng nếu không nỗ lực
Đó chỉ là hư vô*

*Bởi vậy mình đã chọn
Cánh cổng tới muôn phương
Là Trường y, yêu dấu
Ở thành phố Hải Dương*

*Một ngôi trường phát triển
Hơn nửa thế kỷ qua
Như bóng cây cổ thụ
Chở che những mầm hoa.*

*Bao thầy cô nhiệt huyết
Vội học trò tận tâm
Viết nên trang sử mới
Đại học y Hải Dương.*

Vi Thị Hiên

Lớp: ĐH Điều dưỡng 7

Khắc ghi lời thầy

*Em đã xa trường, xa tổ ấm
Yêu thương, quý mến khó phai mờ
Mãi mãi khắc ghi lời thầy dạy
Đại trí tu tâm học thành tài
Học thầy, học bạn, học mãi mãi
Kỹ năng rèn luyện tay thành thạo
Thuật toán đưa vào tính đúng sai
Y đức làm đầu đó hỡi ai
Tế thể giúp dân đau ngàn ngại
Hải Dương kỷ niệm mãi trong tôi.*





Kiều Thị Hiệp

Lớp ĐH gây mê 1

Nhớ mãi lời Thầy

*Đây mái trường lòng lầy nguy nga
Hàng bao thế hệ đã đi qua
Kỷ cương trách nhiệm vẫn còn đó
Thực hành chuyên nghiệp tiếng vang xa
Y đức lễ phép con ghi nhớ
Tay nghề vững vàng sáng lương y
Học tập suốt đời lời thầy dạy
Dù mai này cất cánh bay đi
Tìm con thôn thức khi nhớ về
Hãy yêu bệnh nhân - người thân con
Án tình lương y như từ mẫu
Nhiều khi cuộc đời chẳng màu son
Yêu nghề con hãy luôn vững bước
Tương lai chờ con ở phía trước
Hãy mang “Tâm” trên mỗi chặng đường
Lời thầy dạy con mãi khắc ghi
Chỉ một lời yêu thương con muốn
Cảm ơn thầy cô, ơn nhà trường!*





Bùi Thị Huyền

Lớp CĐ Nha 7

Mái trường mến yêu

*Mái trường Y Hải Dương
Tuổi học trò tô thắm
Tình thầy và nghĩa bạn
Đệt nên bao ước mơ*

*Mái trường thân yêu quá
Vẫn còn mãi trong ta
Lời thầy cô trao lại
Dù đất đến bên bờ*

*Nhớ ơn thầy, ơn cô
Đã hết lòng dạy dỗ
Dù trời nắng hay mưa
Cho cây đời kết quả*

*Ngày mai ta xa trường
Hành trang là kỷ niệm
Bước vào đời vững tin
Xây tương lai tươi thắm*

*Ôi mái trường, mái trường
Dù đi khắp muôn phương
Trái tim nào cũng nhớ
Những ngày tháng thân thương.*



Hoàng Thị Thu Hương

Lớp CĐ Y học dự phòng 4

Nhớ

*Màu nắng nhạt trên sân trường xanh biếc
Gió nhẹ nhàng xao xuyên trái tim tôi
Ôi mái trường ! Thầy cô và bè bạn
Nơi tôi xây dựng tương lai sáng ngời
Nơi cho tôi tiếng cười thời áo trắng
Nơi tôi gặp những người bạn quê xa
Cùng chung nhau lớp học một mái nhà
Ôi mái trường mến yêu ghi dấu mãi
Khi đi xa trong tôi luôn nhớ lại
Nhớ một thời áo trắng mộng mơ
Nhớ tiếng ve mùa hè ập tới
Mùa hoa đỏ cháy rực cả sân trường
Màu cờ đỏ tung bay nắng mới
Áo trắng tiếng cười hứa hẹn tương lai
Những mái nhà ngói đỏ chạy dài
Nhớ bụi phấn rơi rơi bụi giảng*

*Nhớ tiếng thầy vang vọng mãi trong ta
Nhớ lớp học say sưa nghe giảng
Tiếng thì thầm ô cửa gió thổi qua
Nhớ cả giọt nước mắt khi chia xa
Trường y tôi dù có xa nơi ấy
Vẫn khắc khoải một tiếng "nhớ" trong tim.*

Nghiêm Văn Hương

Lớp CD Gây mê 7

Sinh viên năm thứ nhất

*Bước chân lên đến giảng đường
Quen thầy, quen bạn bốn phương rất nhiều
Tình thầy, nghĩa bạn ta yêu
Sinh viên vất vả sớm chiều tới khuya
Năm thứ nhất lòng nhiều nỗi nhớ
Nét ngây thơ trong đôi mắt em buồn
Tình đoàn kết khiến lòng em ấm lại
Trái tim em mở rộng đón niềm tin.*





Nguyễn Thị Hợi

Lớp: CD Hộ sinh 6

Trường y mến yêu

*Lần đầu tiên đến trường
Cổng trường Đại học Y
Em chẳng khỏi ngỡ ngàng
Trước thầy cô, bạn bè*

*Ngày đầu tiên nhập học
Cùng bạn bè gần xa
Cô dịu dàng đón tiếp
Dạy em bao điều hay*

*Ngồi bên bạn dẫu yêu
Giúp em lớn khôn nhiều
Chia buồn vui cay đắng
Hạnh phúc biết bao nhiêu*

*Ngày tháng, ngày tháng qua
Để lại bao kỷ niệm
Giờ đây đang bên nhau
Mai phải xa lưu luyến*

*Bạn bè mến thương ơi
Tuổi thơ qua thật rồi
Đường đời bao khó nhọc
Phía trước vẫn đợi chờ
Nào cùng nắm tay nhau
Cùng vượt qua tất cả.*

Nguyễn Trọng Khương

Lớp: CD Điều dưỡng 7B

Trường tôi

*Giữa khoảng trời rộng lớn bao la
Từng đàn chim nghiêng nghiêng cánh vỗ
Những đám mây kéo nhau họp chợ
Đường như chúng đã biết xuân về
Dưới mặt đất cây cối xanh sum xuê
Hoạ lá cành càng thêm bao sức sống
Biết bao người hăng say lao động
Cho cuộc đời đầy ắp những niềm vui
Mùa xuân về tôi thêm một tuổi
Ngôi trường tôi cũng thấy lớn hơn
Sừng sững giữa khoảng không gian
Là những khu giảng đường rộng lớn
Là những buổi học đầu xuân đến
Là những tiếng cười rộn niềm vui
Trường Kỹ thuật Y tế của tôi
Nơi có những trái tim đồng cảm
Đóng góp và hiến dâng sức trẻ
Và kia những thầy, cô nhân hậu
Luôn tận tình giảng dạy hăng say
Rồi những lớp lớp sinh viên
Mang kiến thức hành trang học được
Cống hiến cho đời vun đắp niềm vui.*





Thầy tôi

*Thầy tôi tóc bạc như sương
Và ánh mắt luôn luôn triu mến
Trên khuôn mặt nếp nhăn đã hiện
Vẫn lặn dài qua vết dấu thời gian
Bên cửa sổ ánh đèn le lói
Giữa đêm đông thao thức thân gầy
Vội bài giảng trước giờ lên lớp
Để buổi mai trên bục dạy trò
Thầy vẫn giảng qua từng tiết học
Cho sinh viên kiên thức, hành trang
Gió vẫn thổi bên ngoài cửa sổ
Tiếng mưa rơi tí tách ngoài thềm
Những bài giảng thấm nồng hơi thở
Xua tan đi cái lạnh giá mùa đông
Nhu con ong miệt mài tìm mật
Nhu người lái đò vẫn chở khách qua sông.*





Khúc Kim Lan

Phòng Quản lý khoa học & Hợp tác quốc tế

Trường y yêu thương

*Giữa khoảng trời cao xanh vời vợi
Giữa khuôn viên tươi mát bóng cây
Phấp phới áo hồng, áo xanh, áo trắng...
Bao tiếng cười vui náo nức mỗi ngày*

*Đại học Y Hải Dương, mái trường tôi đi
Tiền thân là trường trung cấp y
Ra đời từ chiến tranh khói lửa
Với những mái nhà tre đơn sơ bé nhỏ
Thầy vẫn vui, trò vẫn gắng học hành*

*Năm tháng qua đi bao đổi thay
Ngôi trường nay vươn cao sừng sững
Yêu biết mấy những bàn tay, khối óc
Xây dựng mái trường tươi đẹp khang trang*

*Thầy vẫn miệt mài với trang giáo án
Ngọn đèn khuya bên luận án, công trình
Lời Bác dạy “Lương Y như từ mẫu”
Làm “mẹ hiền” cần phải biết hy sinh*

*Yêu mái trường, học trò luôn phấn đấu
Y đức luyện rèn, học giỏi, siêng năng
Những thầy thuốc, kỹ thuật viên y tế
Những tâm hồn nhân hậu, sáng trong*

*Chậm chậm bước vào ngôi trường lộng lẫy
Thấp nén hương thơm trước tượng đài danh y
Nghe bài hát về mái trường yêu dấu
Bao suy nghĩ hiện về trong mỗi bước ta đi.*



Kỷ niệm trường y

*Nhớ ngày bước vào trường Y
Mẹ cha lưu luyến con đi nhập trường
Bốn năm là một chặng đường
Gian khó muôn trùng, con đã vượt qua
Nào giờ lý thuyết, đi ca
Nào là thực tập, nào là trực đêm...
Bạn bè chia sẻ âm êm
Thầy cô dìu dắt con thêm vững vàng
Hôm nay vào độ thu sang
Mùa hoa cúc nở mênh mang sắc trời
Mẹ ơi! Con tốt nghiệp rồi!
Đền ơn Cha, Mẹ một thời chăm lo
Cảm ơn tất cả Thầy, Cô
Cho con có được cơ đồ mai sau
Ơn Trường, con viết mấy câu
Thiết tha nỗi nhớ, tận sâu đáy lòng.*





Ký túc xá trong tôi

*Đã lâu rồi không trở lại ký túc xưa
Bao kỷ niệm đậm sâu trong nỗi nhớ
Bốn năm học sao mà qua nhanh thế
Để phút chia tay khắc khoải đến nao lòng*

*Nhớ ngày mưa ký túc, một chiều đông
Cái giá rét níu bước chân đến lớp
Chợt nhớ giảng đường, nhớ thầy cô yêu mến
Lại hò nhau, hỏi hả lên đường*

*Phòng hẹp, người đông, chật ních chiếu, giường
Sách vở trên đầu, dưới chân laptop
Kỳ thi đến, đũa nào trông cũng khác
Ký túc sáng đèn suốt cả canh thâu*

*Rồi những ngày thi cử cũng qua mau
Ký túc lại vui, như bao ngày vẫn thế
Vẫn học, vẫn thể thao, vẫn liên hoan văn nghệ...
Nhớ bó hoa tươi mừng sinh nhật bạn bè*

*Củ đậu, ngô cay, mấy cái bánh quê
Một gói bim bim cũng thành “đặc sản”
Bạn từ quê lên, cả phòng như bừng sáng
Lại có bao điều chia sẻ buồn, vui*

*Là sinh viên, ai chẳng có một thời
Mải miết học hành, say sưa phấn đấu
Và ký túc, cùng bạn bè yêu dấu
Sẽ theo ta suốt cả cuộc đời
Nhớ ký túc trường, mái ấm của tôi ơi!*



Dưới tượng đài Tuệ Tĩnh



*Có một vị danh y như thế
Đã sinh ra ở đất Cẩm Giàng
Cả cuộc đời gắn với cỏ cây, hoa lá
Ông đã trở thành “Vị Thánh thuốc Nam”*

*Tài học vấn kinh luân uyên bác
Kiến thức về y lý thâm sâu
Ông chỉ mong cứu nhân độ thế
Mong cho cuộc đời bớt những thương đau*

*Đã từng đỗ Cử nhân, Hoàng giáp
Cũng bằng vàng, mũ áo, cân đai
Nhưng chẳng làm quan, ông về thôn dã
Làm nhà sư tụng niệm dưới Phật đài*

*Bao ngôi chùa Ông góp công xây dựng
Bao kiếp người bệnh tật làm than
Đã được Ông dang tay cứu chữa
Đây “thuốc Nam” lại “trị bệnh người Nam”*

*Biết bao trò theo Thầy học đạo
Học ở nơi Ông nhân cách làm người
Nhưng pho sách trở thành vô giá
Chữa bệnh, cứu dân, Ông để lại cho đời*

*Ông là Thánh nhân giữa cõi đời trần tục
Là bậc Thầy của những lương y
Tên tuổi Ông đã tạc vào lịch sử
Dẫu thời gian, năm tháng qua đi*

*Thắp nén hương thơm dưới tượng đài Tuệ Tĩnh
Con nghe đâu đây Đức Thánh đang về
Con nguyện cầu cho chúng sinh thiên hạ
No ấm, yên lành trên mọi nẻo đường quê.*



Vi Thị Thập Lan

Lớp Vật lý 14

Công tác tại Bệnh viện đa khoa Trung ương Thái Nguyên

Kỷ niệm mái trường xưa

*Thời gian năm tháng đã xa
Mà nghe trong dạ như là mới đây
Sân trường tỏa bóng hàng cây
Thu đưa làn gió nhẹ bay xạc xào
Nhớ ngày mới bước chân vào
Ngôi trường mới lạ dạt dào tim tôi
Nay lòng xúc động bồi hồi
Ngôi ôn kỷ niệm một thời đã qua
Đây ký túc, kia vườn hoa
Đây nhà hiệu bộ, gần là nhà ăn
Thư viện phía trước khoảng ngăn
Giảng đường sạch đẹp ngay gần kề bên
Cô trò hăng hái xây nên
Quyết tâm dạy- học làm nên cơ đồ
Tung bay về khắp thành đô
Mang bao tri thức thầy, cô cho mình
Góp công, góp sức tận tình
Phục vụ người bệnh hết mình ai ơi!
Niềm vui hạnh phúc cho đời
Mái trường yêu dấu một thời không quên.*

Nhớ về mái trường

*Kỹ thuật y tế Hải Dương
Bao nhiêu năm tháng nhà trường vươn lên
Giờ đây trường đã thay tên
Đôi thành Đại học vững bền tương lai
Thầy, cô mỗi buổi sớm mai
Tận tâm cống hiến những bài giảng hay
Đào tạo thế hệ hôm nay
Trở thành từ màu đôi tay son vàng
Mai này đi khắp bản làng
Mang theo Tâm- Đức muôn vàn chữ ân.*





Tự hào mái trường

Nhớ về ngôi trường cũ
 Nằm giữa lòng HẢI DUƠNG
 Bao năm rồi xa cách
 Trong lòng nhiều vấn vương
 Nhớ thửa nào nhà trường
 Còn khó khăn thiếu thốn
 Vấn vũng vàng đi lên
 Đào tạo bao thế hệ
 Từ khắp các miền quê
 Nối tiếp nhau kéo về
 Cùng hăng say học tập
 Ngày đêm trên giảng đường
 Trau dồi bao kiến thức
 Từ những bài giảng hay
 Thầy cô không quản ngại
 Vất vả suốt đêm ngày
 Dốc lòng đem kiến thức
 Tận tình dạy chúng em
 Cho các em có được
 Tri thức của riêng mình
 Và có đôi tay vàng
 Công hiến cho xã hội
 Dem đến những niềm vui
 Và nụ cười hạnh phúc
 Để dân thêm tin yêu
 Vào những người thầy thuốc
 “Lương y như từ mẫu
 Thầy thuốc như mẹ hiền”
 Giờ đã 55 năm!
 Trường ta đang lớn mạnh
 Đào tạo các chuyên ngành
 Uy tín và chất lượng
 Tự hào thêm vững bước
 Đi lên cùng tương lai
 Xây dựng nên thương hiệu
 Đại học y Hải Dương.



Đỗ Thị Phương Linh

Lớp: Trung cấp xét nghiệm 31A

Ơn thầy

*Viên phấn nào trên tay
Thầy dạy em học chữ
Bụi phấn nào bay bay
Vương tóc thầy trắng xóa*

*Bao mùa thu đi qua
Thầy xưa giờ đã già
Khai trí em thêm sáng
Cho cây đời nở hoa*

*Từng lời giảng yêu thương
Bao lớp trẻ xa trường
Gói hành trang mang nặng
Nghĩa tình thầy vẫn vương*

*Mai lớn khôn lên người
Khi nào em quên được
Công ơn người đi trước
Dẫn dắt đường chúng em.*



Nguyễn Thị Ly

Lớp: ĐH Xét nghiệm 2B

Thiên thần áo trắng

*Có những lúc tự hào là bác sĩ
Mặc Blu là thiên sứ tình yêu
Giành sự sống cho bao người sắp chết
Tặng nụ cười cho muôn kẻ khổ đau
Từng viên thuốc tan đi đau đớn
Mỗi ánh nhìn sưởi ấm trái tim
Mang hạnh phúc niềm tin hy vọng
Xua bệnh bao người lòng ngập niềm vui
Giữa cuộc sống tuyên chiến với cái chết
Bằng niềm tin chiến thắng
Cứ thế tôi một thiên thần áo trắng
Sống suốt đời vì hai chữ lương tâm.*





Phan Thị Ngọc Mai

Lớp: ĐH Xét nghiệm 1

Vì sao em chọn nghề y

*Ngày xưa « bách nghệ trăm nghề »
Ngày nay cũng vậy, em mê nghề này
Nghề y tôn trọng làm thầy
Lương y từ mẫu, làm thay mẹ hiền
Gia đình, bè bạn động viên
Bốn năm học giỏi, phải nghiêm chính mình
Lý thuyết thực hành phải tinh
Tập trung trí tuệ, công trình chuyên khoa
Ra trường ơn mẹ, ơn cha
Ơn thầy dạy dỗ mới là lương y
Làm thầy phải có lương tri
Mười hai y đức luôn ghi trong lòng
Tuệ Tĩnh , Hải Thượng Lãn ông
Bác Hồ cũng dạy khuyên mong mẹ hiền
Tránh xa cảm dỗ đồng tiền
Mà quên y đức để phiền..lòng dân
Dù cho đời sống khó khăn
Làm theo Bác dạy lương tâm trong lành.*

Đỗ Công Minh

Cán bộ nghỉ hưu

Cô giáo trường y

*Nhẹ bước cô đi đến giảng đường
Nắng bùng xuân ấm gió thơm hương
Quanh cô giáo trẻ sao vui thế
Các bạn sinh viên tới tựu trường*

*Thế hệ thầy cô nhiều đôi mới
Con đồ vững lái chở tình thương
Đưa trò cập bến từng năm tháng
Hạnh phúc nào hơn dưới mái trường.*





Nghĩa tình Hải Dương

*Em về mang nặng thặng giêng
Trái rùng xuân biếc khắp miền hoang sơ
Quê em núi phủ sương mờ
Cỏ hoa nương rẫy đang chờ người xa
Hải Dương em đã là nhà
Có thầy có bạn đậm đà tình thương
Bốn năm chăm chỉ học đường
Lương y từ mẫu ra trường ghi sâu
Thầy dạy: y đức làm đầu
Học nghề thầy thuốc càng giàu nghĩa nhân
Bên dòng suối mát dưng chân
Dòng xanh khóa nặng mùa xuân thanh bình
Hà Giang ơi- đất quê mình
Em về mang nặng nghĩa tình Hải Dương.*





Tâm tình phượng vĩ

*Những cây phượng-còn xanh mãi trường Y
Gặp bão dông vẫn tươi cành xanh lá
Dấu vòng đời còn xoay vần vất vả
Tán xum xuê ô che nắng học trò*

*Trường Y mình nửa thế kỷ chăm lo
Lớp trẻ vươn lên người già đã nghỉ
Bao tâm hồn luôn khiêm nhường dung dị
Dưới phượng hồng xao xuyên mỗi mùa hoa*

*Thầy cô ơi- xưa mái tóc mượt mà
Tuổi thanh xuân thắm môi cười tươi đỏ
Trang giáo án đường tương lai rộng mở
Vun cây đời kết trái tháng ngày qua*

*Nay băng khuâng ngời đêm gốc phượng già
Tuổi hoàng hôn sao mà nhung nhớ quá
Tóc pha sương có một thời- hồi hải...
Hay một phần bụi phấn giảng đường bay;*

*Về thăm trường ngày nhà giáo hôm nay
Trường Y ta từng ngày vui đổi mới
Giảng đường xưa- nay vừng vàng vươn tới
Bóng phượng già còn mãi nở ngàn hoa...*

Đơn giản

*Đơn giản thôi
Thầy mãi là thầy giáo
Thảnh thơi sao
Sau tiết giảng cuối ngày*

*Mấy chục năm
Giáo án vẫn trên tay
Tóc râu thầy
Dầu mỗi ngày bạc úa*

*Sau mùa hạ
Bâng khuâng nhìn cánh phượng
Trái lòng mình
Theo sắc đỏ về xanh*

*Đơn giản thôi
Thầy luôn sống chân thành
Thầy giáo già
Cả cuộc đời gieo nắng.*





Khi đàn chim tung cánh

*Thầy đứng bên giảng đường
Chiều cuối thu đầy gió
Lá phượng vàng nhỏ nhỏ
Trái lên nên cỏ xanh*

*Thầy nhìn về phương xa
Khoảng trời xanh mây trắng
Nơi ấy tràn ngập nắng
Từng đàn chim xa dần*

*Cảm thấy lòng băng khuâng
Chút bồi hồi trống vắng
Thầy vẫn đứng thâm lặng
Nhìn chim về phương xa*

*Mỗi năm mùa mẫn khóa
Thầy lại đứng bên thêm
Từng đàn chim tung cánh
Còn lại Thầy từng năm.*



Muốn mãi là sinh viên thôi

*Nhớ sao mỗi mùa hoa phượng
Tan trường nhìn cánh hoa rơi
Giảng đường tạm ngưng tiếng trống
Nghỉ hè mỗi đũa một nơi*

*Muốn mãi là sinh viên thôi
Trái tim tươi hồng trang sách
Tương lai trong từng ánh mắt
Nghề y nao nức giảng đường*

*Thế rồi mỗi đũa một phương
Ve sầu giục hoa phượng nở
Tám lòng thầy cô gọi mở
Lương y - y đức vô bờ!*

*Sinh viên đẹp tựa bài thơ
Hè về hồn nhiên áo trắng
Trống trường vang lên gọi nắng
Hồng và chuyên suốt cuộc đời
...Muốn mãi là sinh viên thôi...*



Hiền như biển ban mai

*Em vẫn như ngày xưa
Cô học trò miền biển
Nụ cười xinh ngày trước
Hiền như biển ban mai*

*Hai bốn năm đã qua
Thầy trò nay gặp mặt
Hồn nhiên em dịu bước
Nụ cười em dịu dàng*

*Thầy như bờ biển rộng
Đón từng cánh sóng xa
Dạt dào con sóng nhỏ
Đang ùa về bờ xưa*

*Biển ban mai trong lành
Mặn mòi từ muôn thửa
Ơi những con sóng nhỏ
Không quên bờ biển xanh...*

Phượng nhớ

(Tặng sinh viên tại chức)

*Mùa xuân đã đi qua
Tiếng ve sầu gọi nhớ
Phượng vào mùa
Thôn thớt sách môn sinh
Ta đi xa khi một lần tiễn biệt
Lại bồi hồi nhật cánh hoa bay
Dù chưa chín
Cũng hồng trên lòng bàn tay
Áy một lần mắt cay vì phượng nhớ
Môn sinh ơi
Tháng ngày ta trần trở
Nay tóc ngả màu
Phượng đỏ vẫn như xưa...*



Y đức người thầy thuốc

*Là thầy thuốc phải từ tâm chữa bệnh
Áo trắng người không dễ ngả màu thâm
Vì bệnh nhân họ khó sợ trăm lần
Y đức người chớ một lần để lấm*

*Nhẹ như con gió lành qua
Án cần chăm sóc như là người thân
Xua đi lười hái tử thần
Có người điều dưỡng góp phần hồi sinh.*





Phạm Thị Nga

Lớp: CD Điều dưỡng 7B

Ơn cha

*Nghe cha kể chuyện chiến tranh
Bao nhiêu vất vả gian truân nhọc nhằn
Vết thương vẫn ở trong mình
Thương cha cố gắng học hành siêng năng
Trường Y con lắm khó khăn
Quyết tâm con học gian truân ngại gì
Rèn chuyên môn, tính kiên trì
Lời thầy cô dạy con ghi vào lòng
Nghề nghiệp con cố tình thông
Xứng danh học trường Y tế Hải Dương.*





Lê Xuân Nguyễn

GV Khoa chẩn đoán hình ảnh

Ca trực ngày ba mươi Tết

*Đôi chân trần rớm máu
Đau quá do chấn thương
Em kê đi trên đường
Xe sau tông quật ngã
Và cũng thật may quá
Vào phòng khám trường Y
Cấp cứu ngay tức thì
Khám ngay cho đi chụp
Nhìn em đôi mắt húp
Đau - lệ rơi tuôn trào
Cấp cứu nhanh đưa vào
Nhẹ nhàng nâng chân chụp
Xong rồi chờ vài phút
Có kết quả trả ngay
Xem phim thấy thật may
Xương không gãy không trật
Niềm vui trên đôi mắt
Miệng em cười thật tươi
Rủi thế cũng may rồi
Ngoài trời nắng vàng nhạt
Như lòng em đang hát
Đau chút nhưng không sao
Tết đến thật ngọt ngào
Hôm nay Ba mươi tết*



Nhằm dấu

Vào phòng thi em chào thầy khe khẽ
Đến lượt rồi, em sẽ bốc thăm
Tay run run, mắt nhắm mong rằng
Sao cho trúng câu mình đã học
Em bốc vào câu chưa thuộc lắm
Luật thi rồi em phải làm thôi
Cố gắng lên, thế chụp xong rồi
Thầy quan sát, xem thao tác chụp
Bài chụp xong. Mời hai thầy chăm giúp
Cộng điểm vào chia đôi điểm cho em
Thế chụp chuẩn, hai thầy ngợi khen
Nhưng còn dấu bên nào em nhỉ
Nhằm dấu rồi bao công uổng phí
Điểm chết bài thi, em phải trượt thôi
Nhìn em buồn mặt tái, rớm mồ hôi
Đôi mắt ướt nhìn thầy như cầu cứu
Nhưng em ơi, lỗi to rồi phải chịu
Thương em thì ngày mai sẽ ra sao
Em vào nghề biết bao điều suy nghĩ
Cứ nhằm lẫn thì bệnh nhân sao nhỉ
Kỹ thuật em làm phải Bạ chiếu, Năm tra
Lời thầy dạy, em chớ để nhạt nhòa
Đừng nhằm lẫn để bệnh nhân phải chịu
Vào ngành Y phải nghiêm, em có hiểu
Lý do vì sao Thầy tin em biết rồi
Sức mệnh chúng ta - Sinh mạng con người
Đạo đức ngành Y không sao khác được
Em thi lại để ngày mai vững bước
Trọn niềm tin, mong ước của bệnh nhân.



Gặp em ngày tựu trường

*Tôi gặp em giữa trời thu tháng chín
 Bầu trời cao lồng lộng mấy tầng mây
 Em đến đây với sức trẻ tràn đầy
 Để học tập dựng xây nghề áo trắng
 Tôi gặp em giữa sân trường đầy nắng
 Dáng ngấp ngừng bờ ngõ buổi đầu tiên
 Mái trường Y rộng lớn trang nghiêm
 Em ngỡ ngàng thấy dáng mình nhỏ bé
 Xa gia đình cùng Bố Mẹ từng ngày
 Xa bạn bè, trường cũ, Cô, Thầy
 Để em đến nơi đây, ngôi trường mới
 Cùng với bao người bạn mới chung tay
 Xin chào em, chào sức trẻ tràn đầy
 Đón em vào một ngày thu đẹp nắng
 Cán bộ ngành Y tương lai, màu áo trắng
 Em nghĩ gì ngôi trường mới sáng hôm nay
 Em yện tâm ngôi trường mới nơi đây
 Sẽ chấp cánh cho em như cánh diều bay trong gió
 Nếu em yêu nghề để chữ “ TÂM “ vào đó
 Chịu khó luyện rèn, học tập nghe em!*

Mái trường xưa và nay

*Hết giờ rồi - Mưa - Vẫn còn mưa
Ngôi độc thoại, mộng mưa mau tạnh
Mưa đầu đông, tiết trời se lạnh
Chợt chạm vào nỗi nhớ - Ngày xưa
Cũng buổi trưa về, ngày ấy dưới cơn mưa
Mưa tí tách, dột trong nhà cấp bốn
Nhớ bát cơm vui, với nhiều khoai độn
Đói ăn vào - Nhai mạnh - Sạn - Vỡ răng
Cuộc sống ngày bao cấp, khó khăn
Thầy và trò vẫn chuyên cần dạy - học
Khắc phục, luyện rèn, khó nhọc, vươn lên
Để hôm nay ngôi nhớ lại không quên
Bao lớp người đã xây nên móng ấy
Để hôm nay mái trường vươn bùng dậy
Cuộc sống đủ đầy, cuộc sống hội sinh
Lớp trẻ hôm nay tiếp bước - Dốc sức mình
Để mái trường Y có thêm hình dáng mới
Mưa tạnh rồi - Tôi đứng dưới trời cao
Nghe gió hát rì rào gọi nắng
Nắng ấm ủa về, mái trường thêm sắc thắm
Gió động cành, rung lá lao xao
Tiếng lá bay xa - trường Y nay rất tự hào
Có Bệnh viện, nhà cao trong gió lộng
Có lớp trẻ nhiệt tình, thổi bùng nhịp sống
Góp sức cho đời kho kiến thức rộng dài hơn.*



Đóa hoa tặng thầy

*Gặp em vào lớp hôm nào
 Xanh non mái tóc bước vào nghề Y
 Chịu khó học tập luyện thi
 Lâm sàngchămchỉ, em đi rất đều
 Nhìn em học tập thêm yêu
 Mong trong cả lớp có nhiều như em
 Giúp phong trào lớp đi lên
 Lòng Thầy phấn khởi lại thêm yêu nghề
 Mong em giữ trọn lời thề
 Lương Y từ máu đam mê suốt đời
 Để dâng nhiều đóa hoa tươi
 Cho nhiều người bệnh nụ cười thêm xuân
 Trong vườn hoa nở trắng ngàn
 Có em bé nhỏ góp phần dựng xây
 Xứng công dạy dỗ của Thầy
 Em là hoa đẹp tặng ngày hiến chương
 Ra trường đi khắp nẻo đường
 Nhớ về trường cũ khởi nguồn từ đây.*





Bến đậu

Rời quân ngũ, đi tìm nơi bến đậu
Mái trường Y yêu dấu đã vào tôi
Ngành Y cao quý – Chữa bệnh – Cứu người
Nhưng vất vả, gian nan nơi đã chọn
Rời đèn sách bao năm xây nghiệp lớn
Y đức trau dồi giữ trọn niềm tin
Khi ra trường nghe tiếng gọi trái tim
Yêu nghề dạy học, lại tìm bến đậu
Trường Y trung ương 1, nơi yêu dấu
Đã đi vào bến đậu của đời tôi
Trường nằm cạnh đường 5, sừng sững giữa trời
Nơi đào tạo bao người - trọn lời thề Y - Đức
Sứ mệnh cứu người, xây dựng niềm tin
Trường ngày ấy đơn sơ. Ai ở đó chắc không quên
Giếng nước trong cạnh bên nhà mái ngói
Ngày đó trường tuổi 20 - Nay sau 35 năm đổi mới
55 năm, chặng đường dài thoát đến như giấc mơ
Mà hôm nay uy nghi, bề thế đến không ngờ
Mái trường ngày ấy, bây giờ khang trang
Đại học kỹ thuật Y, sang trang lịch sử
Đã chuyên văn nét chữ lên cao
Có bệnh viện, nhà cao nơi đất hện
Biết bao người muốn cập bến nơi đây,
Tìm chữ “PHÚC” đủ đầy cho hậu thế
Đào tạo đức tài cho thế hệ mai sau
Cho mái trường thêm sắc màu tươi mới.

Vũ Duy Nhâm

Trưởng Bộ môn Hóa - Lý

Qua một chặng đường

*55 năm qua một chặng đường
Vượt bao gian khó mãi trường vươn lên
Kỷ niệm tháng bảy khó quên
Trường lên đại học xây nền tương lai
Đường đi mỗi bước thêm dài
Tìm thầy học đạo Tâm - Tài tâm cao
55 năm biết mấy tự hào
Tình thầy nghĩa bạn dạt dào yêu thương
Lung linh điện sáng giảng đường
Hương đi rộng mở con đường thênh thang
Cây xanh xanh tiếp từng hàng
Tứ phương bạn hữu ngõ ngang đổi thay.*



Trường tôi

*Ngày nào trường tôi bên phố nhỏ
Nay đường vào rộng mở thênh thang
Cây nối cây tiếp đứng từng hàng
Giọt nắng vàng rơi từng kẽ lá*

*Tiếng ve kêu rộn rã mùa thi
Ngày lại ngày lặng lẽ trôi đi
Bao trái tim âm thầm dâng hiến
Ươm mầm xanh Đất Nước bình sinh.*





Trị bệnh bằng cả tâm

*Ông cha là thầy thuốc
Ngọn đuốc của tiền nhân
Soi đường bước em đi
Giảng đường đại học y
Em miệt mài đèn sách
Bao khó khăn thử thách
Tâm hồn vẫn sáng trong
Cuộc đời như dòng sông
Khởi nguồn từ đất mẹ
Chảy về nơi biển cả
Chở nặng những phù sa
Bồi đắp thêm bên bờ
Cho sự sống sinh sôi
Tình em người thầy thuốc
Cứu sinh mạng con người
Niềm vui nở nụ cười
Bệnh nhân qua nguy kịch
Không phải vì thành tích
Trị bệnh bằng cả tâm.*



Bệnh viện trường Y

*Ai về bệnh viện Trường y
Kỹ thuật hiện đại đường đi dễ dàng
Trí đức tâm sáng chữ vàng
Người đến chữa bệnh nói hàng bên nhau
Siêu âm đa hướng đủ màu
Xét nghiệm sinh hóa hàng đầu Hải Dương
Phương tiện đầy đủ phòng giường
Phục vụ cấp cứu chân thương kịp thời
Thầy thuốc nhẹ nói từng lời
Chỉ định điều trị ngay thời bệnh lui
Sức khỏe hạnh phúc niềm vui
Tình yêu thầy thuốc ngọt bùi sẻ chia.*



Mãi yêu em

*Trời xanh ngập tràn hoa phượng
Gió nam chiều nhẹ những cánh hoa rơi
Mái trường ơi!
Bao nắng mưa vẫn tươi màu sắc đỏ
Phó Nguyễn Lương Bằng điện sáng lung linh
Giảng đường đây ai ngỡ đứng nhìn
Trong mắt em in hình nổi nhớ
Chữ nghiêng nghiêng cứ nổi dài trên trang vở
Và tiếng ve kêu rộn rã mùa thi
Sân trường còn in dấu những bước đi
Trái tim anh cứ thầm thì mạch bảo
Mãi yêu em!
Mãi yêu em! Yêu áo trắng Blu!*





Thêm yêu anh mãi

*Kính tặng:
Hội cựu chiến binh trường ĐHKYT tế Hải Dương*

*Xa quân ngũ anh về trường
Bàn chân lại bước giảng đường hôm nay
Xưa màu áo lính xanh cây
Nay blu trắng đã thay sắc rồi
Mặt trận thâm lặng mồ hôi
Có anh, có bạn, có tôi mỗi ngày
Trông người sự nghiệp vẻ vang
Trường nay thay đổi khàng trang cùng người
Cây xanh bóng mát tiếng cười
Vườn ươm nuôi dưỡng tâm hồn sáng trong
Tặng anh những đoá hoa hồng
Thêm yêu anh mãi hết lòng vì dân.*



Kỷ niệm không quên

Kính tặng: TTND.PGS.TS Vũ Đình Chính

*Xa quân ngũ anh về trường
Bao đêm trăn trở tìm đường đi lên
Kỷ niệm năm tháng khó quên
Tìm quân rèn trí xây nền tương lai
Quy hoạch mở rộng đất đai
Đam mê ngày vẫn miệt mài chuyên môn
Bóng chiếu đã xé hoàng hôn
Truyền bao trí đức tâm hồn sinh viên
Danh vang đi khắp mọi miền
Tình yêu thầy thuốc dịu hiền thủy chung.*





Thiền sư mãi ở quê hương

*Sinh ra từ Phủ Thượng Hồng
Tuổi thơ vất vả một lòng cứu dân
Từ bi cuộc sống bụi trần
Vào chùa niệm Phật kinh luân giúp đời
Người đi khắp chốn cùng nơi
Tìm bao cây cỏ cứu người nhân gian
Tâm tĩnh tình cảm ngập tràn
Trí đức hơn vạn muôn ngàn bài ca
Danh vang muôn cánh bay xa
Trở thành Thần Dược nước nhà vinh quang
Vua Minh có chiếu dời sang
Thần y chữa bệnh Ngai vàng Bắc phương
Ngày ngày một dạ nhớ thương
Mong về đất mẹ Nam phương quê nhà
Dù cho muôn dặm đường xa
Thiền sư mãi ở quê nhà Nước Nam.*

Thành tâm

*Thần Y về với mái trường
Hải Dương quê mẹ thân thương đất lành
Sân trường tỏa bóng cây xanh
Hậu sinh con cháu vây quanh đón Người
Dâng lên những đóa hoa tươi
Tri ân thành kính cầu Người phát tâm
Thoảng thơm thơm ngát hương trầm
Tượng Người tọa đó ngang tầm trời cao
Ngày ngày con cháu ra vào
Thành tâm kính cẩn vái chào Thiên Sư.*



Em vào ca trực

*Em ơi! xuân đã về
Ngoài trời đầy hoa pháo
Vẫn mặc áo Blu
Em đi vào ca trực
Đã bao xuân thao thức
Canh gác ngủ bé thơ
Dưỡng ước mơ người bệnh
Áu cũng là duyên mệnh
Mong nước mắt đừng rơi
Dẫu biển có đầy vơi
Tình yêu em với đời
Cứ âm thầm, lặng lẽ
Cho sự sống hồi sinh.*





Màu trắng thanh tao

(Thân tặng sinh viên y đa khoa)

*Anh hỏi em: có màu nào em thích?
Em nói rằng chỉ màu trắng thanh tao
Anh gặng hỏi vì sao?
Áo choàng người thầy thuốc
Bình dị mà thanh cao
Em thích tự khi nào?
Từ khi còn thơ ấu
Ước mơ luôn nung nấu
Em phấn đấu ngày ngày
Nay em vào y một
Làm sao để học tốt?
Thầy cô dạy em hay
 Tư duy phản biện hăng say
Phật biệt, phân tích, trả lời, đặt câu
Niềm tin, lý trí bắc cầu thành công
Cuộc đời dệt những tơ hồng
Trong tâm giữ trọn lời thề lương y.*



Bác lao công

*Cảnh trường luôn sạch đẹp
Có sức bác lao công
Ngày ngày thu gom rác
Mồ hôi trên má bác
Chạy qua những nếp nhăn
Chặng ngại ngần khó khăn
Đẩy xe lăn đầy rác
Cuộc đời bạo ghênh thác
Niềm tin vẫn sáng trong
Rác ở từng lớp, phòng
Tự tâm thu cho hết
Để môi trường sạch trong
Niềm vui bác lao công
Góp sức mình nho nhỏ
Làm đẹp thêm mái trường.*





Trương Huỳnh Núi

Giáo viên nghỉ hưu

Nâng bước em đi

*Từ mái trường Kỹ thuật Y tế thân yêu
Lớp lớp đàn em bước vào cuộc sống
Đi đi em buồm căng gió lộng
Người mẹ hiền đưa tiễn các con xa
Các em tới mọi miền đất nước
Vì sức khỏe con người theo lời Bác kính yêu
Đoạn đường qua học chưa được nhiều
Sức khỏe cộng đồng nhiều việc cần làm lắm
Dân trí thấp, các chương trình bẽ bộn
Dẫu ra trường phải cố gắng học thêm
Học đồng nghiệp, học trong sách vở
Kiến thức khoa học luôn luôn mới mẻ
Không học thêm nhiều sẽ tụt hậu trong nghề
Ước vọng lớn sáng ngời trong sách
Tâm hồn trong sáng buổi bình minh
Em có nghe tiếng trống trường âm vang giục giã
Thời điểm chia tay khóa học qua rồi
Giã từ tuổi học trò sôi nổi
Nơi chấp cánh bay, sao mà cứ vấn vương.*



Lê Duy Phú

Lớp: ĐH hình ảnh 4

HỒI ỨC

*Hái nhành hoa tặng thầy cô
Ngày lễ nhà giáo đã đến
Náo nức lòng con nhớ lại
Buổi tựu trường vẫn thơ ngây*

*Blu màu trắng pha sương
Thanh cao nét đẹp giảng đường
Thầy trao tất cho con trẻ
Tâm huyết nghề với yêu thương*

*Đa cấp, đa ngành nơi đây
Hợp tác phát triển đông tây
Kỷ cương trách nhiệm số một
Thực hành chuyên nghiệp hăng say*

*Y đức lễ phép lời thầy
Tư duy đổi mới sáng tạo
Học tập suốt đời phấn đấu
Dịch vụ chu đáo đón chào*

*Thư ngỏ thầy trao ghi dạ
Tám điều cột lối thường mong
Nguyện suốt đời tu y đức
Xứng con cháu “Thượng Lãn Ông”.*



Lê Thị Việt Quỳnh

Lớp:ĐH Điều dưỡng 7

Ngôi trường trên quê hương danh y

*Ngôi trường nằm giữa Hải Dương
Quê hương Tuệ Tĩnh thân thương muôn đời
55 năm dựng xây đổi mới
Vẫn vững vàng Đại học Kỹ thuật Y
Biết bao thế hệ lương y
Khoác Blu trắng, tâm đi cứu người
Bây giờ trường đã đẹp tươi
Giảng đường, bệnh viện hơn mười năm
xưa
Chẳng quản dầu dãi nắng mưa
Sông sâu nước cả ai đưa một thời?
Đạo đức bài học đầu đời
Công lao thầy dạy một thời không quên
Gian nan thử thách xây nên
Khó khăn vất vả lòng kiên mới tài
Học hành chấp cánh tương lai
Chúng em phấn đấu ngày mai giúp đời
Thầy cô, cha mẹ mỉm cười
Lương y từ mẫu người người mến thương.*



Nguyễn Thị Quỳnh

Lớp: CĐ Điều dưỡng 8A

Con đường mơ ước

*Ngày đầu bước tới trường Y
Biết bao cảm xúc khắc ghi trong lòng
Giấc mơ từ nhỏ ước mong
Áo Blu trắng bước trong giảng đường
Giờ đây được học trong trường
Niềm tin hướng tới con đường tương lai
Bao nhiệm vụ đặt trên vai
Con đường phía trước chông gai nhọc nhằn
Biết bao thử thách khó khăn
Nhưng vì trách nhiệm ta cần vượt qua
Đem niềm vui đến mọi nhà
Giúp người chữa bệnh đó là nghề y.*





Leo Thị Thảo

Lớp: ĐH Xét nghiệm 7B

Tâm sự

*55 truyền thống trường Y
Em đây năm nhất cũng chưa biết nhiều
Cũng xin tâm sự đôi điều
Trường mình gây dựng bao nhiêu năm rồi
Ngày Đất Nước còn chia đôi
Tiền thân là trung cấp y
Nay đại học đa ngành
Kỹ thuật, điều dưỡng, y đa khoa
Tình thầy, tình bạn một nhà yêu thương
Miền bắc duy có một trường,
Kỹ thuật y học hàng đầu
Sinh viên kiến thức chuyên sâu
Giảng đường đèn sách miệt mài bên nhau
Thầy cô xây những nhịp cầu
Cho em cập tới bến bờ vinh quang
Trong tâm ghi nhớ chữ vàng
“Tâm đức sáng - kỹ thuật cao”
Ơn thầy cô dạy ngày nào em quên!*



Đoàn Thị Thảo

Lớp: CD Điều dưỡng 8B

Điện thoại của bác sĩ

*Cả nhà đang ăn cơm
Reng reng... tiếng điện thoại
Bố em vội đi liền
Rời đến quá nửa đêm
Reng reng tiếng điện thoại
Tắt máy mẹ gọi lại
“Bác có ho sốt không?”
Mâm cỗ ngày giỗ ông
Mọi người đang xum họp
Cốc bia đang sủi bọt
Điện thoại lại reng reng
Cả bố và mẹ em
Đều lắc đầu buồn bã:
“Thương bác bệnh nhân quá
Chưa đợi được con về”...
Cả nhà em về quê
Điện thoại theo bố mẹ
“Bị tai nạn nặng thế
Chuyển đến Việt Đức ngay”
Kỳ nghỉ hè năm nay
Biển Cửa Lò xanh ngắt
Điện thoại dò sóng vào
“Nếu bác vẫn sốt cao
Chuyển ngay vào bệnh viện
Để bác sĩ chuẩn đoán
Xem chủng virus nào?”
Điện thoại của bác sĩ
Theo đi khắp mọi nơi
Cũng khám bệnh, chữa bệnh
 Tư vấn cho mọi người
Em cháu tí mắt cười
Reng reng nghe điện thoại
“Bố mẹ cứ thỏa mái
Tiếp bệnh nhân gần xa”.*

Đỗ Trọng Thành

Cán bộ hưu trí

Trưởng y 55 tuổi

*Ghèn thác bao năm một chặng đường
Luyện rèn y đức mới từng chương
Xây trường dựng lớp bền tình nghĩa
Dững chí tu tâm vững kỷ cương
Áo trắng tuổi xanh bao mộng ước
Lòng ngay dạ thẳng bấy thân thương
Thiên sư Tuệ Tĩnh lưu gương sáng
Con cháu tri ân đẹp mãi trường.*





Tết Lào nhớ bạn

*Tháng tư nhớ tết bạn Lào
Bao nhiêu ký ức nao nao mới kỳ
Năm năm năm Đại Học Y
Hải Dương dấu ấn khắc ghi trong lòng
Việt - Lào tình nghĩa thủy chung
Nơi đây học tập chung lưng luyện rèn
Thân tình, đầm ấm anh em
Từ trong máu lửa mà nên cuộc đời
Học nghề, học chữ, vui chơi
Thầy yêu, bạn quý bao lời động viên
Nhớ câu “Có chí thì nên”
Quê nghèo nên phải đáp đền gì đây?
Rèn y đức, học hăng say
Dựng xây đất nước mai đây tung bành
Tháng tư trông éch bập bùng
Bồi hồi nhớ bạn Lào Thương, Lào Lùm
Lăm Vông mùa dẻo mé hôn
Lăm Toi yêu điệu nhạc đờn ca hay
Thầy trò mùa hát mé say
Rượu nồng chưa cạn đã ngậy ngát lòng
Chỉ cô tay buộc tròn vòng
Nước thơm gạn đục khơi trong từng ngày
Anh em bên ấy bên này
Trường Sơn một dải Đông- Tây mặn mà
“Việt Lào hai nước chúng ta
Tình sâu hơn nước Hồng Hà- Cửu Long”
Xa nhau vẫn nhớ vẫn mong
“Xa-ma-khi” chúng ta cùng dựng xây
Vẳng như trông tết đầu đây
Bồi hồi nhớ lại những ngày bên nhau.*



Bạch Thị Kim Thùy

Lớp: ĐH Điều dưỡng 2B

“Con thuyền” tôi đã chọn

*Tôi chọn con thuyền trong ngày xanh nắng hạ
Bước lên thuyền trong vất vả, gian nan*

*Thuyền của tôi xanh đậm với lá ngàn
Bao bạn trẻ và muôn ngàn ước nguyện,
Blu trắng xuyên vào trong sương tuyết
Trông thanh bình ôi hình bóng giảng viên*

*Vẫn lặng lẽ thuyền trôi đi tìm bến
Hơn nửa thế kỷ tâm huyết thầy cô
Tuổi sinh viên mang sức trẻ tràn đầy
Là lực đẩy đưa thuyền trôi nhanh nữa*

*Tay lái vững dẫu trời mưa hay nắng
Chiếc áo kia luôn trắng dưới hàng cây
Tôi sẽ thấy và gần như đã thấy
Bến tương lai :”Sức khỏe của muôn người “!*



Nguyễn Thị Thùy

Lớp: CD Điều dưỡng 7B

Mến yêu trường y

*Đi qua thời học sinh yêu dấu
Tôi bắt đầu chọn nghề nghiệp tương lai
Ngành y với biết bao dự định
Và ước mơ – được giúp đỡ bao người*

*Ngày tựu trường mùa thu năm ấy
Chúng tôi náo nức tới giảng đường
Buổi học đầu tiên nhiều ngỡ ngàng
Bạn bè mỗi đứa một quê hương*

*Thầy giảng bài lý thuyết trình chiếu
Những môn học: mô, sinh lý, hóa sinh...
Và những giờ thực hành tiêm, băng bó
Sinh viên tiếp thu chăm chú, nhiệt tình*

*Không chỉ dạy những kiến thức y khoa
Thầy chia sẻ bao trải nghiệm cuộc sống
Để chấp cánh nhỏ nhỏ những ước mơ
Để tương lai –tôi bước vào đời rất vững*

*Mùa xuân đang nhẹ nhàng tới lớp
Trường tôi thêm một tuổi nở hoa
Lại chia tay lứa sinh viên hết khóa
Lại dang rộng cửa đón tân khoa.*

Nguyễn Thị Thùy

Lớp: Y đa khoa 2

Tôi yêu Đại học Kỹ thuật Y tế Hải Dương

*Tôi - cô gái đầy mơ mộng
Yêu lắm ngành y chọn sống hết mình
Đại dương bao ước mơ xinh
Học hành chăm chỉ để mình giỏi giang
Kỹ năng nghề nghiệp vững vàng
Thuật cứu người bệnh thoát ngàn cơn nguy
Y đức từ mẫu phát huy
Tế nhị, tận tụy, gian nguy chẳng màng
Hải Dương chắp cánh huy hoàng
Thiên thần áo trắng nhẹ nhàng bước ra
Cảm ơn nghĩa mẹ, công cha
Công thầy dạy dỗ con ra cứu người.*





Sát cánh bên nhau

(Thân tặng y đa khoa 2)

*Sinh viên y những ngày đầu bỡ ngỡ
Lạc lõng làm sao, khi chẳng biết ai
Kiến thức nhiều khi thấy mình nhỏ bé
Nỗi nhớ nhà chỉ trực trào dâng
Nhưng sinh viên y đâu ai ngại khó
Một chút chơi vơi rồi sẽ qua thội
Dẫn lòng mình phải luôn cố gắng
Học tốt, mơ nhiều rồi sẽ thành công
Y đa khoa 2 ơi!
Một năm học ta sát cánh bên nhau
Cánh phượng ngại ngần nép trong trang lưu bút
Bốn chín đứa mình những người xa lạ
Đã thành gia đình chia sẻ mọi buồn vui
Biết học ngành y là khó, là vất vả
Là phải hy sinh, là phải quên mình
Nhưng chúng mình sẽ cùng phấn đấu
Toại nguyện ước mơ sự nghiệp cứu người.*



Đường Vĩnh Tới

Lớp: ĐH Điều dưỡng 3C

Mùa ra trường

*Ôi ghé đá ngày nào tôi vẫn đợi
Chắc rêu phong theo dòng chảy cuộc đời
Phượng ú rũ theo mùa hạ vương vấn
Ve đâu hè khẽ gọi mùa chia tay*

*Mùa chia tay đâu ai muốn đến
Nhưng cuộc đời không thể mãi gần nhau
Chia xa rồi nhưng tâm hồn còn ở lại
Lưu luyến mãi ngày tháng sống bên nhau*

*Ôi! Tiếng ve sao mà tha thiết thế
Giục mọi người hãy nắm lấy tay nhau
Để giữ lại những gì còn vương vấn
Và để nhớ bàn tay của bạn bè*

*Bạn tôi ơi ! Chia tay rồi còn nhớ
Nhớ đến tôi và nhớ đến mái trường
Nhớ thầy cô và nhớ giảng đường
Đã bên nhau 4 năm trường học tập*

*Tôi sẽ nhớ và mãi nhớ thầy cô
Nhớ bạn bè và nhớ cả vãn thơ
Nhớ tháng ngày bên nhau cùng vất vả
Để ra trường ta mãi nhớ về nhau!*





Gửi thầy

*Nhất tự vi sư - con ghi lòng tạc dạ
Bán tự vi sư - con khắc cốt ghi tâm
Bốn năm qua dưới mái trường yêu dấu
Là bốn năm con nhớ suốt cuộc đời*

*Năm đầu tiên con học thầy, học bạn
Năm thứ hai con học cả bệnh nhân
Sang năm ba học đôi nhân xử thế
Năm bốn rồi con phải học gì đây?*

*Làm sao quên những giảng đường yêu dấu
Thầy với con cùng giáo án miệt mài
Quên sao được buổi chào cờ đầu tháng
Con với thầy cùng thức mắc học hành*

*Luôn bên con suốt bốn năm không nản
Đi dẫu con đi hết chặng đường
Động viên con lúc con buồn, mỏi, mệt
Nhớ ơn thầy, con nhớ mãi thầy ơi*

*Những kỷ niệm sẽ còn mãi mãi
Những bài học sẽ chẳng thể quên
Con yêu trường, yêu thầy cô nhiều lắm
Tình yêu đó con trân trọng suốt đời!*





Nghề y tôi đã chọn

*Tôi chọn nghề y - một nghề đặc biệt nhất
Chăm sóc sức khỏe và trái tim mọi người
Có phải chăng là do duyên, do số
Hay là do cả số và duyên*

*Tôi yêu thầy, yêu bạn, yêu áo trắng
Tâm áo choàng soi sáng cả màn đêm
Tôi yêu nghề, yêu nghiệp, yêu thầy thuốc
Dù trong sương, trong tuyết vẫn sáng lên*

*Tôi yêu người, yêu nhịp đập con tim
Đêm qua đi không một giờ ngơi nghỉ
Yêu sự sống, yêu sức khỏe nhân sinh
Là tôi đó người ngày mai cán bộ*

*Trước gian nan quyết không lùi bước
Trước bệnh tình không thể bỏ qua
Trước danh giới sự sống và cái chết
Phải chiến đấu thắng bệnh tình hiểm nguy*

*Tôi xin hứa sẽ học tập thật tốt
Bồi dưỡng kiến thức cho đủ đức và tài
Yêu người bệnh như chính người thân thiết
Để xứng danh làm cán bộ ngành y*

*Dù mai sau có cất cánh đi đâu
Vẫn một lòng tận tụy với nghề thuốc
Ghi nhớ trong tim câu phương châm nghề nghiệp
Tâm đức sáng chăm sóc sức khỏe vàng!*



Bùi Duy Toàn

Lớp: Trung cấp Xét nghiệm 32

Những đêm dài làm dâu trăm họ

*Những đêm dài thức trắng
Em có ngủ được đâu
Em chưa làm cô dâu
Đã làm dâu trăm họ
Gặp nhiều ca bệnh khó
Có chuyên môn vững vàng
Giọng nói sao nhẹ nhàng*

*Ôi! Nàng tiên áo trắng
Bao nghĩa tình sâu nặng
Thầy thuốc có bệnh nhân
Coi họ như người thân
Luôn tận tình cứu chữa*

*Em đã đem ngọn lửa
Sưởi ấm cho mùa đông
Em chưa đi lấy chồng
Đã làm dâu trăm họ
Ôi vàng trắng sáng tỏ
Soi sáng bao đêm dài.*



Trần Ánh Tuyết

Lớp: Y đa khoa 1

Khát vọng...!

*Em là cô sinh viên
Năm đầu còn bỡ ngỡ
Kiến thức còn chưa vỡ
Nên càng phải học chăm
Cô nói rằng!
Kiến thức kia rộng lắm em ơi
Ngành y phải học tập suốt đời
Lời cô dạy em luôn ghi nhớ
Phấn đấu đạt ước mơ
Bỏ công cha mẹ mong chờ
Bao nhiêu khó nhọc cho con học hành
Cha thì bạc mái tóc xanh
Mẹ dưng xuân sắc theo làn gió sương
Thầy cô một nắng hai sương
Ngày ngày đi tới trường
Đêm đêm đèn buồng bệnh
Mong cho trò thông suốt
Sau này thành thầy thuốc
Cứu bao người bệnh nhân
Ơn cô nghĩa mẹ đọng đầy
Giúp con quyết chí lòng đầy khát khao
Gặt thành quả, hái tương lai
Quyết tâm vì ngày mai
Tươi sáng!*



Phạm Văn Sâm

*Nguyên Bí thư Đảng ủy,
phó Hiệu trưởng trường Trung cấp KT Y tế I- Bộ Y tế*

Hoài niệm - xứng danh

*Nửa đời gắn bó với nhà trường
Nay đã cuối chiều vẫn vẫn vương
Nhớ đêm khai móng vui như hội
Nhớ ngày học giỏi được biểu dương
Trần trọc bao đêm bên giường bệnh
Canh cánh những ngày Mĩ ném bom
Sợ tán thầy trò cơm dưa muối...
Vẫn sống nghĩa tình, vẫn yêu thương!*

*Năm năm năm qua một chặng đường
Truyền thống nhà trường sáng như gương
Gian khó, khó khăn không lùi bước
Địch họa, thiên tai vẫn kiên cường
Đào tạo nhân tài cho đất nước
Uy tín vang xa khắp bốn phương
Nay đang sừng sững tầm thời đại
Xứng danh Đại học Y Hải Dương!*





Nguyễn Đình Vinh

*Điều dưỡng trưởng khối ngoại
Bệnh viện đa khoa tỉnh Hải Dương
Cựu sinh viên Trường ĐHKY Tế Hải Dương*

Thao thức đêm bệnh viện

*Có tiếng khóc của trẻ thơ nức nở
Trên cánh tay áo trắng thiên thân
Bao nụ cười bao niềm vui hạnh phúc
Bởi cõi đời thêm mầm nhú chồi xuân*

*Ai thấu hiểu với bao điều được mất
Những lo toan những vất vả nhọc nhằn,
Những đêm trắng giành giật từng sự sống
Em lặng thâm in dấu những chiến công*

*Bữa xum vầy mâm cơm này thiếu mẹ
Ngọn lửa hồng vắng hơi ấm tình cha
Đêm giao thừa mẹ không về ăn tết
Nén hương thơm ai thấp cúng ông bà*

*Con đâu biết đêm nay cha thức trắng
Mẹ của con không chợp mắt chút nào
Vì cha mẹ đang từng giờ từng phút
Cứu người bệnh hiêm nghèo treo sợi tóc ngàn cân*

*Mẹ cha ơi hoa đào tươi hé nở
Trần ly xuân con lặng lẽ rót phần
Thêm một tuổi con hiểu thêm cha mẹ
Vì cuộc đời dâng hiến cả thanh xuân.*



Thành kính

*Ai qua sông chẳng một lần nhớ sóng
Đời thầy cô chỡ bao chuyến đò ngang
Thuở ấu thơ cắp sách đến trường làng
Từng con chữ hiện hình trong cõi nhớ*

*Phấn trắng bảng đen lật từng trang vở
Cuộc đời cô thầy vì sự nghiệp trăm năm
Tuổi học sinh sáng tựa trăng rằm
Mỗi chúng con ngày thêm khôn lớn*

*Những búp măng non đâm chồi xanh mơn mớn
Được thầy cô uôn nắn bảo ban
Học làm người thật lắm nỗi gian nan
Trang sách mở với vô vàn kiến thức*

*Gương sáng thầy cô khuôn vàng chuẩn mực
Cho chúng con vững bước tương lai
Ơn nghĩa lớn hơn biển rộng sông dài
Chẳng khác gì công lao sinh dưỡng*

*Con trở về đây đúng mùa hoa phượng
Gặp lại thầy cô, thăm lại trường xưa
Nắng xé nhạt nhòa, trời bất chợt đổ mưa
Như muốn gửi tâm lòng con thành kính.*





Mái trường yêu thương

Nông Thị Diệu

SV Lớp: Y Đa khoa 2

Có lẽ hình ảnh của những cô cậu học trò bé nhỏ háo hức cắp sách đến trường trong ngày đầu tiên đi học là đẹp nhất, thiêng liêng nhất đối với những bậc làm cha làm mẹ. Đối với tôi nó cũng sẽ đẹp nhất nếu hồi đó tôi đủ lớn, đủ nhận thức nhưng có lẽ tôi quá nhỏ bé để biết nó đẹp thế nào? Và bước chân vào cánh cổng đại học là khoảnh khắc thiêng liêng nhất, đẹp nhất đối với cuộc đời tôi. Giây phút đó tôi sẽ không thể nào quên. Vào Đại học là sự cố gắng phấn đấu hết mình của mười hai năm học và hơn hết đó là con đường để bản thân tôi cũng như bao bạn trẻ khác thực hiện ước mơ hoài bão của riêng mình. Tôi chọn cho mình nghề Y không những là niềm đam mê của tôi mà đồng thời đó cũng là một nghề đem lại cho tôi nhiều cơ hội tìm được việc làm hiện nay. Và thế là cánh cửa trường Đại học Kỹ thuật Y tế Hải Dương đã dang tay chào đón tôi bước vào.

Ngày nay, trong nền kinh tế thị trường, những tác động tiêu cực của xã hội đã ảnh hưởng không nhỏ tới người thầy thuốc. Ở đâu đó đã xuất hiện một số thầy thuốc thiếu trách nhiệm, thờ ơ với nỗi đau của người bệnh, thậm chí có những y bác sĩ có tư tưởng làm giàu trên cơ thể người bệnh, nên hình ảnh của họ đã mờ nhạt đi trong mắt không ít người dân. Nhưng bạn biết không? Vẫn còn một đội ngũ đông đảo những người thầy thuốc, thầy, cô giáo ngành y tâm huyết, những người cán bộ nhân viên vẫn đang ngày đêm miệt mài cống hiến hết mình vì người bệnh và đào tạo ra những người bác sĩ, nhân viên y tế tương lai chuẩn mực nhất cả về tri thức và nhân cách để



có đủ khả năng gánh vác nhiệm vụ mà xã hội giao phó. Tất cả những con người đó đang chung với tôi một mái nhà, ngôi nhà mang tên “Trường Đại học Kỹ thuật Y tế Hải Dương”.

Hiện tại tôi mới chỉ là sinh viên năm nhất và mới chỉ học tập và sinh sống tại đây một năm thôi. Một năm so với sáu năm là quá ngắn nhưng cũng đủ để giúp tôi cảm nhận được những điều tuyệt vời nhất tại nơi này. Ngày đầu tiên nhập học quang cảnh nơi đây rộng rãi thoáng mát và thật yên bình. Mọi thứ xung quanh đều rất mới lạ. Nghề y đối với tôi cũng như bao ngành nghề khác là nghề để mưu sinh và giúp tôi có cơ hội tìm một công việc ổn định sau khi ra trường. Chỉ cho đến khi tôi gặp thầy PGS. TS Vũ Đình Chính, nguyên Hiệu trưởng nhà trường, hiện nay là chủ tịch Hội đồng trường trong buổi gặp mặt đầu năm với sinh viên năm nhất tôi mới nhận ra một điều vô cùng quý báu, đó là nghề thầy thuốc mà tôi đã chọn là một trong những nghề cao quý nhất. Tôi còn nhớ như in hình ảnh người thầy giản dị, mái tóc đã đốm bạc. Thầy có giọng nói trầm âm và luôn mong muốn truyền tải hết mọi tâm tư suy nghĩ cũng như mọi điều mà thầy muốn nhắn nhủ ngay từ tuần sinh hoạt chính trị đầu năm học đối với



sinh viên năm nhất. Và hình ảnh những cô cậu học trò mới chập chững bước vào cánh cửa đại học lặng im chăm chú lắng nghe thật là đẹp. Thầy hỏi chúng tôi “Tại sao các bạn lại chọn nghề y” và “Tại sao các bạn lại chọn Trường Đại học Kỹ thuật Y tế Hải Dương”? Một vài người đứng dậy trả lời. Một số bạn chọn nghề này như một lẽ đương nhiên để nối nghiệp ba mẹ, một số vì ham thích, một số chọn nghề y vì hiện tại nghề y là nghề dễ xin việc. Thầy đưa ra những lý lẽ một cách hết sức thuyết phục với sinh viên. Thầy nói với tất cả niềm hăng say với những tình cảm tận đáy lòng về nghề y và những lời nhắn nhủ cho một thế hệ mới. Và câu nói làm tôi thấm thía nhất và tôi không thể nào quên, đó là khi Thầy nói: “Nếu các bạn chọn nghề y như một nghề dễ để làm giàu thì có lẽ các bạn đã chọn nhầm nghề, vì nếu các bạn hành nghề đúng đắn thì ít khi các bạn có thể giàu và giàu nhanh chóng được. Nếu bạn nào có suy nghĩ như vậy, các bạn nên nghĩ lại và lựa chọn một nghề khác”. Những lời nói đó làm ai cũng phải lặng đi suy nghĩ. Tôi chợt hiểu rằng nghề thầy thuốc chỉ thực sự có ý nghĩa khi người thầy thuốc có một nhân cách cao đẹp, hết mình vì người bệnh, tâm huyết với nghề nghiệp và tâm huyết với những thế hệ học trò. Sau buổi gặp mặt đầy ý nghĩa đó, Thầy đã tạo dựng cho chúng tôi một niềm đam mê bởi làm việc gì mà không có niềm đam mê thì sẽ khó mà vượt qua mọi khó khăn thử thách để đạt được điều mong muốn và phấn đấu. Không chỉ có vậy, Thầy còn truyền cho chúng tôi một niềm tin vững chắc về một ngôi trường học tập nghiêm túc, nói không với tiêu cực trong mọi lĩnh vực.

Khoảng thời gian nghe tin Thầy thôi không giữ vị trí hiệu trưởng nữa thì tôi cũng như bao sinh viên khác đều rất buồn. Tiết chào cờ cuối cùng để lại trong lòng chúng tôi niềm tiếc nuối vô cùng. Lần cuối cùng chúng tôi được nhìn thấy hình ảnh người thầy đứng trước toàn thể sinh viên với những lời căn dặn đầy tâm huyết và hình ảnh người thầy nhiệt huyết, mãnh liệt nhất mà tôi từng gặp sẽ mãi khắc sâu trong tâm trí tôi. Thầy ơi! Thầy có biết không lớp lớp thế hệ sinh viên của trường Đại học Kỹ



thuật Y tế Hải Dương mỗi khi nhắc đến tên “Vũ Đình Chính” thì lại rạo rức niềm tin lòng nhiệt huyết hăng say với nghề thầy thuốc và hình ảnh Thầy trong mắt chúng em không chỉ là một người thầy mẫu mực mà còn là hình ảnh người thầy thuốc với chiếc áo blouse tinh khôi với nhân cách cao đẹp nhất và tất cả mọi người đều phải khâm phục và kính trọng thầy. Thầy là niềm tự hào của trường Đại học Kỹ thuật Y tế Hải Dương và là niềm tự hào của ngành y tế Việt Nam. Trường Đại học Kỹ thuật Y tế Hải Dương có được như ngày hôm nay không thể nào không nhắc tới vai trò của một người đứng đầu đầy nhiệt huyết là Thầy. Mọi nhiệm vụ của nhà trường cũng như những lời giải đáp thắc mắc của sinh viên đều được truyền tải các buổi sinh hoạt chào cờ hàng tháng và các buổi giao ban hàng tuần. Đây là một cơ hội hết sức thiết thực và hiệu quả để giúp sinh viên hiểu hết các vấn đề còn chưa nắm rõ về quy định, quy chế của trường trong tất cả các lĩnh vực.

Trường Đại học Kỹ thuật Y tế Hải Dương đã trải qua 55 năm với những truyền thống hào hùng đi lên từ một trường trung cấp. Nhà trường đã đào tạo ra biết bao thế hệ sinh viên có đầy đủ tri thức và nhân cách để gánh vác mọi nhiệm vụ mà xã hội giao phó. Thầy “Vũ Đình Chính” có lẽ là cái tên gắn bó trong suốt chặng đường dài, mọi bước ngoặt của trường đều gắn liền với thầy. Tôi hi vọng rằng Đại học Kỹ thuật Y tế Hải Dương của năm năm, mười năm, hai mươi năm hay nhiều năm nữa vẫn luôn giữ gìn được truyền thống và phát huy những truyền thống tốt đẹp đó và sẽ trở thành một trong những trường Đại học lớn mạnh nhất cả nước đào tạo đầy đủ tất cả các chuyên ngành của lĩnh vực Y. Hi vọng rằng sẽ có nhiều người thầy cô tâm huyết kế bước những thế hệ trước đã rất tâm huyết với ngôi trường này. Bản thân tôi sẽ cố gắng phấn đấu hết mình trong học tập cũng như trong mọi hoạt động của nhà trường để báo đáp lại những điều tốt đẹp nhất mà ngôi trường này đã dành cho tôi. Cuối cùng, xin kính chúc toàn thể các thầy cô, nhân viên trong nhà trường có thật nhiều sức khỏe, hạnh phúc và thành công hơn nữa trong sự nghiệp trồng người.



Mục lục

Tác giả	Trang
<i>Phạm Thị Vân Anh</i> Lòng nhân ái	3
<i>Chu Văn Đăng</i> Trở lại trường xưa	4
<i>Đỗ Diệu Hà</i> Bộc bạch	5
<i>Nguyễn Thị Hạnh</i> Con đường đi tới	6
<i>Vị Thị Hiên</i> Khắc ghi lời thầy	7
<i>Kiều Thị Hiệp</i> Nhớ mãi lời thầy	8
<i>Bùi Thị Huyền</i> Mái trường mến yêu	9
<i>Hoàng Thị Thu Hương</i> Nhớ	10
<i>Nghiêm Văn Hương</i> Sinh viên năm thứ nhất	11
<i>Nguyễn Thị Hợi</i> Trường y mến yêu	12
<i>Nguyễn Trọng Khương</i> Trường tôi	13
Thầy tôi	14
<i>Khúc Kim Lan</i> Trường y yêu thương	15
Kỷ niệm trường Y	16



Tác giả	Trang
Ký túc xá trong tôi	17
Dưới tượng đài Tuệ Tĩnh	18
<i>Vì Thị Thập Lan</i> Kỷ niệm mái trường xưa	19
Nhớ về mái trường	20
Tự hào mái trường	21
<i>Đỗ Thị Phương Linh</i> Ớn thầy	22
<i>Nguyễn Thị Ly</i> Thiên thần áo trắng	23
<i>Phạm Thị Ngọc Mai</i> Vì sao em chọn nghề y	24
<i>Đỗ Công Minh</i> Cô giáo trường y	25
Nghĩa tình Hải Dương	26
Tâm tình phượng vĩ	27
Đơn giản	28
Khi đàn chim tung cánh	29
Muốn mãi là sinh viên thôi	30
Hiên như biển ban mai	31
Phượng nhớ	32
Ý đức người thầy thuốc	33
<i>Phạm Thị Nga</i> Ớn Cha	34
<i>Lê Xuân Nguyễn</i> Ca trực ngày ba mươi Tết	35
Nhằm đầu	36



Tác giả	Trang
Gặp em ngày tựu trường	37
Mái trường xưa và nay	38
Đóa hoa tặng Thầy	39
Bến đậu	40
<i>Vũ Duy Nhâm</i>	
Qua một chặng đường	41
Trường tôi	42
Trị bệnh bằng cả tâm	43
Bệnh viện trường Y	44
Mãi yêu em	45
Thêm yêu anh mãi	46
Kỷ niệm không quên	47
Thiên sư mãi ở quê hương	48
Thành tâm	49
Em vào ca trực	50
Màu trắng thanh tao	51
Bác lao công	52
<i>Trương Huỳnh Núi</i>	
Nâng bước em đi	53
<i>Lê Duy Phú</i>	
Hồi ức	54
<i>Lê Thị Việt Quỳnh</i>	
Ngôi trường trên quê hương danh Y	55
<i>Nguyễn Thị Quỳnh</i>	
Con đường mơ ước	56
<i>Leo Thị Thảo</i>	
Tâm sự	57



Tác giả	Trang
<i>Đoàn Thị Thảo</i> Điện thoại của bác sĩ	58
<i>Đỗ Trọng Thành</i> Trường Y 55 tuổi	59
Tết Lào nhớ bạn	60
<i>Bạch Thị Kim Thùy</i> "Con thuyền" tôi đã chọn	61
<i>Nguyễn Thị Thùy</i> Mến yêu trường y	62
Tôi yêu Đại học Kỹ thuật Y tế Hải Dương	63
Sát cánh bên nhau	64
<i>Đường Vĩnh Tới</i> Mùa ra trường	65
Gửi thầy	66
Nghề y tôi đã chọn	67
<i>Bùi Duy Toàn</i> Những đêm dài làm dâu trăm họ	68
<i>Trần Ánh Tuyết</i> Khát vọng	69
<i>Phạm Văn Sâm</i> Hoài niệm - xứng danh	70
<i>Nguyễn Đình Vinh</i> Thao thức đêm bệnh viện	71
Thành kính	72
<i>Nông Thị Diệu</i> Mái trường yêu thương	73